ՄԱՐԻԱՄ ԻՍՊԻՐՅԱՆ
Խաչատուր Աբովյանի անվան ՀՊՄՀ
ուսումնագիտական գծով պրոռեկտոր
Մանկ. գիտ. թեկն., դոցենտ

ԲԱՐԻ ԵՐԹ ՔՈ ԼՈՒՍԱՎՈՐ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅԱՆԸ

Խաչատուր Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի համար տարին հոբելյանական է:

Մեկդարյա համալսարանի տարեգրությունը կերտել են դասախոսների և ուսանողների տարբեր սերունդներ. նրանցից յուրաքանչյուրն իր նվիրական էջն է գրել այդ տարեգրության մեջ, արձանագրել ժամանակի այն ընթացքը, որին համընթաց քայլել է հարազատ բուհի հետ՝ հաղթահարելով բազմաթիվ դժվարություններ, նաև ուրախանալով նրա հաջողություններով:

Մեծ մանկավարժ Խաչատուր Աբովյանի անունը կրող համալսարանը մանկավարժների պատրաստման հրաշալի ավանդույթներ ունեցող այն բարձրագույն կրթօջախն է, որի դռները ուսումնառությունից տարիներ հետո էլ ակնածանքով ու հպարտությամբ է բացում յուրաքանչյուր շրջանավարտ: Այդ հետադարձ կապի մեջ շրջանավարտների անասելի ջերմություն ու սեր կա ուսուցանողների, նվիրում ու խոնարհում՝ մանկավարժական բարձրագույն հաստատության հանդեպ:

Յուրաքանչյուրը, ով ոտք է դրել այս բարձրագույն կրթօջախի շեմից ներս, իր փոքր ներդրումն է բերել սիրելի համալսարանի զարգացմանն ու առաջընթացին, որը տարիների հետ ամբողջացել է՝ այսօր արդեն ներկայանալով որպես մեկդարյա պատմություն:

Այսօր ես հպարտորեն կարող եմ ասել, որ այս բուհի շրջանավարտն եմ, բուհ, որտեղ ամբարել եմ մասնագիտական

կարողություններ ու հմտություններ, և որի հետ շարունակում եմ ճանապարհ անցնել՝ ձեռք բերելով աշխատանքային կենսափորձ, մարդկային շփումների նոր որակներ, որոնք ինձ օգնում են արժևորել համալսարանում ստացած գիտելիքներս և դրանք կիրառել յուրաքանչյուր օր: համալսարանն ինձ համար շարունակում է մնալ որպես գիտակրթական ձեռքբերումների մի ճանապարհ, որի յուրաքանչյուր քայլի հետ անընդհատ ձգտում եմ գնալ նորին ընդառաջ:

ՈՒրախ եմ, որ 100-ամյա համալսարանի պատմության մի մասնիկն էլ ես եմ, ով ամեն օր սիրով ու հպարտությամբ է ներս մտնում մանկավարժական համալսարան, որտեղ կրթություն եմ ստացել, շփվել հրաշալի դասախոսների հետ, ձեռք բերել լավ ընկերներ:

Գաղտնիք չէ, որ մարդն իրեն բավարարված է զգում, երբ ունի լավ մասնագիտություն, որը սիրում է, ինչպես նաև հետաքրքիր աշխատանքանքային միջավայր, որտեղ անցկացրած ամեն օրը նորին ու ավելի լավին ձգտելու, փորձառության նոր ասպարեզ է բացում՝ յուրահատուկ ջանքի մեջ դնելով այն սերը, որ տածում ես հարազատ համալսարանիդ հանդեպ:

Մերօրյա անհանգիստ տագնապների մեջ երբեմն առավել քան դժվար է տարբեր հարցերի լուծումներ գտնել, կայացնել ճիշտ որոշումներ, լինել աշխատանքային ընկերոջ կողքին, հասկանալ ուսանողին, մարդկային հարաբերություններում լինել անկողմնակալ… բայց այդ ամենը հաղթահարելի են, եթե ունես կամք, որն օգնում է ճիշտ դրսևորել ներուժդ՝ ի նպաստ սիրելի համալսարանի:

Շնորհավո՛ր հոբելյանդ, մեր 100-ամյա մանկավարժական համալսարան: վստահ եմ, որ ապագա սերունդները նոր ու գեղեցիկ էջերով կհարստացնեն քո պատմությունը, պատմություն, որը երբեք չի հնանում, այլ ժամանակի մեջ և ժամանակի հետ անընդհատ նորանում է՝ յուրաքանչյուրին ուղեկցելով դեպի իր երազանքի հանգրվանը:

Բարի երթ քո լուսավոր առաքելությանը: